

čevljar

OBČINSKA KNJIŽNICA Letnik: XXII
64290 TRŽIČ
Bračičeva 4

februar 1992

glasilo tovarne obutve

Peko

tržič

PODPRESEDNIK GZS JOSIP ŠKOBERNE IZROČA MOST SIEGFRIEDU HORSTU Foto: Igor Zaplatil

Priznanje Gospodarske zbornice

Gospodarska zbornica Slovenije je podelila PRIZNANJE gospodu Siegfriedu Horstu, nemškemu lastniku firme Afis.

V letošnjem letu bomo praznovali dvajseto obletnico podpisa družabniške pogodbe med firmo AFIS GmbH in PEKOM. Prva pogodba je bila sklenjena že 28. novembra 1969. leta, v februarju leta 1971 pa je bilo dogovorjeno, da Peko vstopi v firmo s svojim kapitalom in sam opravlja vse uvozne izvozne posle s firmo Afis.

8. avgusta 1972. leta pa je bila podpisana družabniška pogodba med g. Horstom in g. Schmittom ter Pekom. Ustanovljena je bila komanditna družba AFIS, agencija za mednarodne tovarne čevljeve KG, v kateri je Peko zastopan kot komanditor z vložnim kapitalom 49 %, nemška lastnika pa v višini 51 %.

Peko je tako uspel s svojo blagovno znamko prodreti na zahtevno zahodnoevropsko tržišče. V dvajsetih letih smo firmi Afis izvozili nekaj manj kot 22.000.000 parov obutve, ki je bila izdelana v našem podjetju in pri številnih kooperantih.

V začetku smo se posluževali predvsem možnosti začasnega uvoza materiala.

Afis je odigral odločilno vlogo, saj je to pomenilo tudi finansiranje nakupov reprodukcijskega materiala za našo proizvodnjo, čevljarstvih strojev in računalniške opreme v času, ko se je naše gospodarstvo ubadalo z deviznimi problemi.

Začeli smo razmišljati o sklenitvi pogodbe o dolgoročni proizvodni kooperaciji in jo 6. septembra 1983. leta tudi podpisali.

Zaradi programa proizvodnje, katerega smo kreirali skupaj z nemškima lastnikoma, za izvoz firmi Afis, smo tudi na domačem in tujih trgih postali zanimivejši, tako v pogledu kvalitete naših izdelkov kot mode. Pri kreiranju mode in raziskavi zahodnoevropskega tržišča, ki ga pokriva firma Afis, je največjo vlogo odigral gospod Horst, ki je danes edini nemški lastnik. Leta 1988 se je gospod Schmitt upokojil, g. Horst pa je kupil njegov delež.

V letu 1975 nam je uspelo doseči, da smo kot prvi in edini jugoslovanski proizvajalec obutve začeli nastopati samostojno z imenom PE-

KO-AFIS na največjem sejm obutve za Evropo, v Düsseldorfu.

V teh dvajsetih letih se je Afis razvil v enega največjih uvoznikov obutve v Nemčiji. Za firmo Afis so izdelovale obutev tudi številne druge jugoslovanske firme. Žal se je zaradi politične situacije v zadnjih dveh letih firma Afis morala preusmeriti na druga tržišča, predvsem daljnega vzhoda in južne Amerike.

afis
Peko

Za uspešno sodelovanje in dosežene rezultate pri firmi Afis je nesporno najzaslužnejši gospod Siegfried Horst, zato smo Gospodarski zbornici Slovenije poslali predlog za priznanje.

Gospodarska zbornica Slovenije je g. Horstu podelila priznanje na dan, ko je Slovenija tudi uradno postala samostojna.

Tehnične izboljšave

Nove prijave

Komisija za ugotavljanje ekonomskih učinkov in oblikovanje predlogov za nagrade ima v zadnjem času precej dela. Po nekajletnem zatišju na področju tehnoloških izboljšav je nastopilo obdobje, ko se prijave kar vrstijo. Delavskemu svetu je bil posredovan predlog za izplačilo nagrad za tehnične izboljšave.

Rudi BERLOT, vodja vzdrževanja, je prijavil tehnične izboljšave:

— oblikovni rezkarji z diamantnim nanosom

— avtomatski stroj za profilno brušenje robov podplato

— stroj za konično brušenje podplato

— stroj za brušenje in kosmatenje ravnih površin

V pripravi in izdelavi projekta je skupaj s predlagateljem sodelovalo še devet sodelavcev: Peter Mali, Iztok Ahačič, Martin Pohleven, Marjan Jerman, Vili Zupan, Damjan Golmajer, Rudi Kermelj, Marjan Valjavec in Robert Fiksel. Nagrade so razdeljene tako, da bodo posamezniki dobili od 2 do 40 %.

Stroji izdelani z upoštevanjem razmišljanja in znanja v domačih delavnicah so v uporabi v proizvodnji. Komisija je izračunala prihranek in pripravila predlog za izplačilo delavskemu svetu.

Primerjava s kolektivno pogodbo

Tarifni razredi po kolektivni pogodbi v primerjavi s plačilnimi razredi po analitični metodi v podjetju PEKO

V zadnjem času se vse pogosteje pojavljajo vprašanja, kakšen je odnos med tarifnimi razredi po kolektivni pogodbi in plačilnimi razredi v podjetju in kako vpliva na višino plače. Poskušamo odgovoriti in obrazložiti, v čem je razlika.

Izhodiščni osebni dohodki so novost, ki se uveljavlja s splošno kolektivno pogodbo za gospodarstvo. Določeni so za devet tarifnih razredov, s katerimi so označene zahtevane stopnje strokovne usposobljenosti za delo na delovnem mestu.

V splošni kolektivni pogodbi je opredeljeno devet tarifnih razredov, katerim zelo poenostavljeno ustrezajo naslednje vrste dela:

Tarifni razredi v splošni kolektivni pogodbi

I.	enostavna dela
II.	manj zahtevna dela
III.	srednje zahtevna dela
IV.	zahtevna dela
V.	bolj zahtevna dela
VI.	zelo zahtevna dela
VII.	visoko zahtevna dela
VIII.	najbolj zahtevna dela
IX.	izjemno pomembna, najbolj zahtevna dela

Izhodiščni osebni dohodki se tekoče valorizirajo v skladu z rastjo življenjskih stroškov z uporabo eskalacijske klavzule, kar bi lahko povedali na drug način, da se izhodiščni osebni dohodki povečujejo nekoliko počasneje, kot pa rastejo življenjski stroški.

Osnovni osebni dohodki, ki se obračunavajo delavcem na podlagi vrste dela (po plačilnem razredu), ki ga opravljajo na delovnem mestu, so lahko le večji, ne pa tudi manjši od izhodiščnega osebnega dohodka, razen v primerih, ki so kot izjemni dopuščeni s kolektivno pogodbo (33. člen Splošne kolektivne pogodbe).

Če bi izplačilo izhodiščnih osebnih dohodkov v višini, ki je določena s kolektivno pogodbo, ogrozilo poslovanje podjetja, se ti lahko izjemoma znižajo do 20 odstotkov na podlagi kriterijev, ki jih v ta namen predpiše kolektivna pogodba dejavnosti.

Prvo razvrščanje delavcev v posamezne tarifne razrede po kolektivni pogodbi opravi poslovodni organ. S tem razvrščanjem se delavcu ne more zmanjšati osebnega dohodka. Tako je bila v podjetju Peko narejena sledeča razvrstitev plačilnih razredov v tarifne razrede:

TARIFNI RAZRED PO SKP	RELATIVNO RAZMERJE PO SKP	PLAČILNI RAZRED V PEKO
I.	1,00	11
II.	1,10	12-14
III.	1,23	15-16
IV.	1,37	17-19
V.	1,55	20-23
VI.	1,85	24-26
VII.	2,10	27-28
VIII.	2,50	29-31
IX.	3,00	32-38

Iz navedenega je torej razvidno, da osebni dohodek delavca na primer v 15. plačilnem razredu ne sme biti nižji, kot je izhodiščni osebni dohodek v III. tarifnem razredu po kolektivni pogodbi (razen v primeru veljavnosti 33. člena SKP —

V januarski številki se je poigral tiskarski škrat. V prispevku **Na kratko o načrtih za leto 1991** bi moralo biti zapisano leto 1992.

Za napako se opravičujemo.

izjemni primeri). Prav tako velja za vse ostale plačilne razrede.

Torej delavcem podjetja Peko se osebni dohodki spremenijo v primeru, da se jim prevrednoti delovno mesto zaradi objektivnih razlogov (se jim spremeni plačilni razred) ali, da se povečajo obračunske osnove. Eden od razlogov povečanja obračunskih osnov pa je lahko tudi zaradi povišanja izhodiščnih osebnih dohodkov po kolektivni pogodbi (rasti življenjskih stroškov) z namenom, da ne bi prišlo do zaostajanja ali, da se zaostajanje ne bi povečalo za kolektivno pogodbo.

Darko Gosar

Rudi Berlot je predlagatelj tehničnih izboljšav

Izobraževanje ob delu

DRAGO GUBIČ iz oddelka 301-transport je postal prometni tehnik. Zaključil je šolanje pri Srednji šoli tehničnih strok in osebnih storitev v Ljubljani.

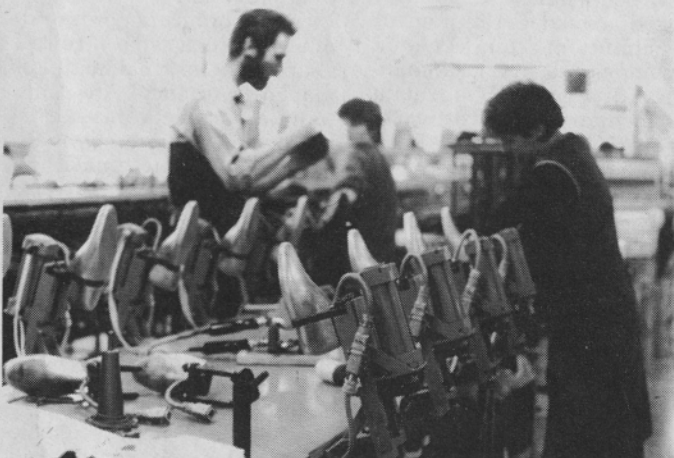
Zaključni izpit na Srednji tekstilni, obutveni in gumarski šoli Kranj je uspešno opravilo osem naših sodelavcev in sodelavk:

DRAGICA HEBRLE, STANKA KOREZ, ANA TOMAZIN, DANIJELA KENDA in IRENA ZUPAN iz šivalnice 512

OTO KERŠIČ in ROMAN ZAPLOTNIK iz razvojno pripravljalnega sektorja

ALEKSANDRA LANG iz sekalnice

Čestitamo!

Naprava za likanje mokasinov v montažnem oddelku 520. Iz proizvodnje TEP OVE za proizvodnjo obutve.

Ob delu do znanja

V jeseni leta 1987 je Srednja tekstilna, obutvena in gumarska šola Kranj objavila razpis šolanja ob delu za poklic čevljarjski tehnik. Osnova za razpis je bil dogovor s čevljarjskimi podjetji na Gorenjskem: Planiko, Alpino in Pekom.

Na interni razpis v našem podjetju se je prijavilo osemnajst kandidatov, pravzaprav jih je toliko bilo sprejetih.

Šola se je začela. Vsak drugi teden so bila predavanja popoldne. Nekaj prijavljenih kandidatov je pokazalo neresnost že v začetku, ali pa je bila mogoče obremenitev prevelika. Osem jih je vztrajalo do konca. 17. januarja so šolo zaključili.

Včasih je prišlo tudi do krize. Pravijo, da je bilo najtežje v drugem letniku. Takrat so kar hrabril drugi drugega in si medsebojno pomagali. Prav medsebojna pomoč jih je pripeljala do konca. Vodeča skupina je šolo končala skoraj v rednem času.

Aleksandra Lang iz sekalnice, se je vpisala v solo, ker bi rada več znala. Ko je končala prvi letnik, se je prijavila na razpis za štipendijo iz sklada za štipendiranje mladih delavcev. Uspela je in

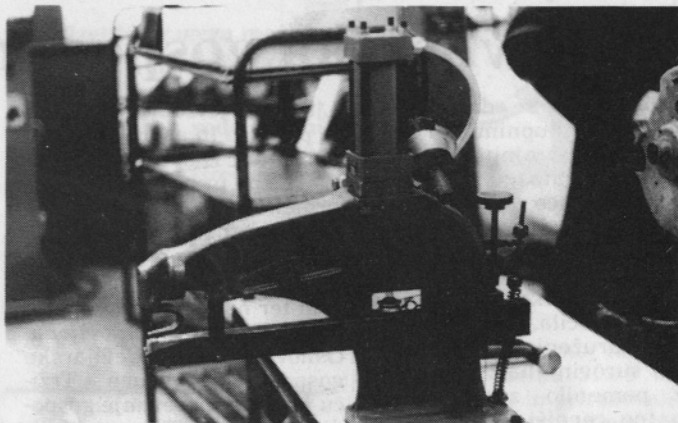
štipendijo dobivala do konca. To je bilo sicer dodatno breme, saj je pri takem štipendiranju obveznost, da je treba vse izpite opravljati redno. Včasih je moral biti učenec odličnjak in član zveze komunistov, danes to ni več potrebno, le vsak izpit je treba opravljati v prvem roku.

»V šoli smo se veliko naučili. Obravnavali so nas drugače, kot redne učence, ker so upoštevali naše praktično predznanje. Če se ozrem nazaj si moram priznati, da se je splečalo.«

Ana Tomazin iz šivalnice 512

Ob vpisu se je bilo težko odločiti za štiri leta naprej in si poleg dela v službi in doma naložiti še eno obveznost. Druga preizkušnja je bila spomladi leta 1989, ko smo morali podpisati novo pogodbo, v kateri je bil izračun stroškov. To je namreč najdražja šola, podpisali pa smo, da bomo stroške vrnili, če ne bi šole dokončali. Sedaj smo se oddahnili, šola je za nami. Priznati pa moramo vsi, da se je splečalo. Šola je dosegla svoj namen. Bolj resno in z več znanja gledamo na delo in delamo.

Stroj za spenjanje izdelan v domačih delavnicah. V vzorčni delavnici 501 ga uporabljajo za pripenjanje okraskov.

Delo na domu

Dodaten zaslužek

Za našo proizvodnjo so značilna velika nihanja v zasedenosti kapacitet. Količina vložnega dela je od kolekcije do kolekcije zelo različna. Možne so prezasedenosti, v že razmeroma kratkem času pa dela manjka. Da bi bile razlike čimmanjše, je takrat, kadar so potrebe večje, organizirano delo na domu. V tem času je tako delo šivanje mokasinov. Približno 140 de-

lavcev opravlja to delo doma. Kako dolgo bo to potrebno je težko napovedati v naprej, ker je količina odvisna od naročil.

Za letošnje leto je ocena, da bo do preobremenitev prišlo tudi v sekalnici pri oblačenju peta. To bo spet nova priložnost za tiste, ki bodo pripravljene dodatno zaslužiti.

Naši petdesetletniki

V januarju in februarju so se, ali pa se bodo, srečali z Abrahamom naši sodelavci in sodelavke:

Janez PRAPROTNIK in Polona DJORDJEVIĆ iz sektorja kontrole,

Milan KRČ in Ivanka GRANDOVEC iz finančno računovodskega sektorja,

Vinko MEGLIČ iz sekalnice 510,

Neža HAFNER, Francka ROVTAR, Dora PRAPROTNIK in Ivanka TELEPEČEK iz šivalnice 512,

Ana ZAJC iz montažnega oddelka 523 in

Rajko VLAISEVIČ iz obrata TRBOVLJE

Čestitamo!

Svobodni sindikat

Člani tudi upokojeenci

Svobodni sindikat je pripravil novost za upokojeence. Tudi upokojeenci delavci so lahko člani svobodnega sindikata v podjetju, kjer so bili zaposleni.

Letna članarina znaša 240 SLT. V članstvo se boste vpisali v podjetju, kjer boste dobili tudi člansko izkaznico in koristili vse ugodnosti (nabave) kot redno zaposleni delavci.

Iz muzeja

Čevljarska gospodarska zadruga v Tržiču

Obrtniki so se združevali v zadruga s skupnimi delavnicami in strojnimi obrati predvsem zato, da bi vzdržali konkurenco s strojno, industrijsko izdelavo, ki je ponujala hitro izdelane in cenejše izdelke. Na ta način so obrtniki lahko sprejemali večja naročila, obenem pa so tako združeni lahko nabavljali surovine na veliko, kar je pomenilo za obrtnika znatno cenejši nakup surovin in pocenitev končnega izdelka. Pocenitev izdelka je pospešila tudi prodajo. Tako združeni so obrtniki lahko vnovčevali izdelke na oddaljenejših trgih in prirejali seje in razstave.

V krajih, kjer število obrtnikov posameznih strok ni zagotavljalo obstoj samostojne zadruga ene stroke, so se obrtniki povezovali v splošne obrtne zadruga. Število obrtnikov in razvitost posamezne obrtne dejavnosti sta pogojevala ustanavljanje zadruga ene stroke.

Predstavila bom zadruga čevljarjev, ki si je zaradi potrebe po osnovni surovini usnjo, osnovala usnjarsko delavnico, medtem ko so čevljarji izdelovali čevlje v svojih delavnicah.

Omenjeno dejstvo kaže na težavno nabavo surovin po prvi svetovni vojni.

Prvi občni zbor »Čevljarske gospodarske zadruga v Tržiču«, v registrirane zadruga z omejeno zvezo, je bil sklical 7. 3. 1919. Na tem občnem zboru so bila sprejeta zadruga pravila. Ministrstvo trgovine in industrije v

Ljubljani je zadruga pravila potrdilo in zadruga je bila vpisana v zadruga register. Zadruga pravila so določala urejenost in delovanje zadruga in njenih članov.

Pravila so vsebovala pomenovanje zadruga s sedežem ter namen, s katerim je bila zadruga ustanovljena. Osnovni namen Čevljarske gospodarske zadruga v Tržiču je bil pospeševanje gospodarstva svojih članov, ki ga je zadruga zagotavljala, da je za svoje člane nabavljala orodje in sploh vse potrebščine za čevljarsko obrt in jih prodajala svojim članom. Po potrebi je bila dolžna svojim članom priskrbeti skupno delavnico. Skrbela naj bi za prodajo čevljarskih izdelkov in za člane in njihovo pomožno osebje nabavljala živež. Zadruga pravila so določala tudi skrb zadruga za strokovno izobraževanje.

Včlanjenje v zadruga in vplačevanje deležev

Včlanjenje v zadruga je odobrilo ali zavrnilo načelstvo zadruga. Nečevljarje so sprejemali le ob upoštevanju koristi zadruga. Vsak član je ob pristopu k zadruga vplačal pristopnino dvajset kron in vsaj sto kron na račun deleža, ki je v celoti predstavljal vsoto petsto kron. Celotni znesek deleža je moral biti vplačan v dveh letih.

Zadruga člana je lahko izobčilo načelstvo zadruga, če ni izpolnjeval zadruga dolžnosti ali je škodoval zadruga (v denarnem ali moral-

nem pogledu). Že vplačani delež je bil izobčencu izplačan po poteku enega poslovnega leta.

Denarna sredstva zadruga so poleg zadruga deležev in pristopnine tvorila še zadruga posojila, rezervni sklad in posebne rezerve. Zadruga je oblikovala rezervni sklad za kritje izgub. Vanj se je stekal denar od pristopnin in iz dela čistega dobička, ki so ga ob bilanci namenili rezervnemu skladu. Rezervni sklad je moral doseči vrednost polovice vseh vpisanih zadruga deležev in se je ob padcu pod to vrednost vsakokrat obnavljal. Presežek v rezervnem skladu so porabili za zadruga dobrote, opremo in v dobrodolne namene.

O snovanju in porabi posebnih rezerv je občni zbor dajal navodila načelstvu zadruga. Porabo dobička so planirali na ta način, da so 5% obrestni od na deleže vplačane vsote, izplačali članom, ki so imeli v celoti vplačane deleže. Članom, ki niso imeli v celoti vplačanega deleža, te obrestni niso pripadale, temveč so jih pripisovali že vplačanemu delu deleža. 50% ostalega dobička so namenili posebnim rezervam. Ostanek dobička so razdelili med zadruga člane, glede na preko zadruga prodane izdelke posameznega člana v tekočem letu.

Uprava in vodstvo zadruga

Zadruga je opravljala svoje delo samostojno v sodelo-

vanju z vsemi zadruga člani. Čevljarsko gospodarsko zadruga v Tržiču, r. z. z. o. z. so sestavljali:

- načelstvo,
- nadzorstvo,
- občni zbor.

Načelstvo zadruga so sestavljali načelnik, tajnik, blagajnik in pet odbornikov. Načelstvo so volili na občnem zboru za dobo dveh let. Prvo načelstvo je bilo potrjeno in imenovano v pravih zadruga in so ga sestavljali naslednji člani:

Ivan Papov, čevljar v Tržiču,

Karol Golmajer, čevljar v Tržiču,

Peter Gregorc, čevljar v Tržiču,

Josip Klofutar, čevljar v Tržiču

Ivan Erlah, čevljar v Bistrici,

Franc Poljanec, čevljar v Sebenjah,

Ivan Poljanec, čevljar v Sebenjah,

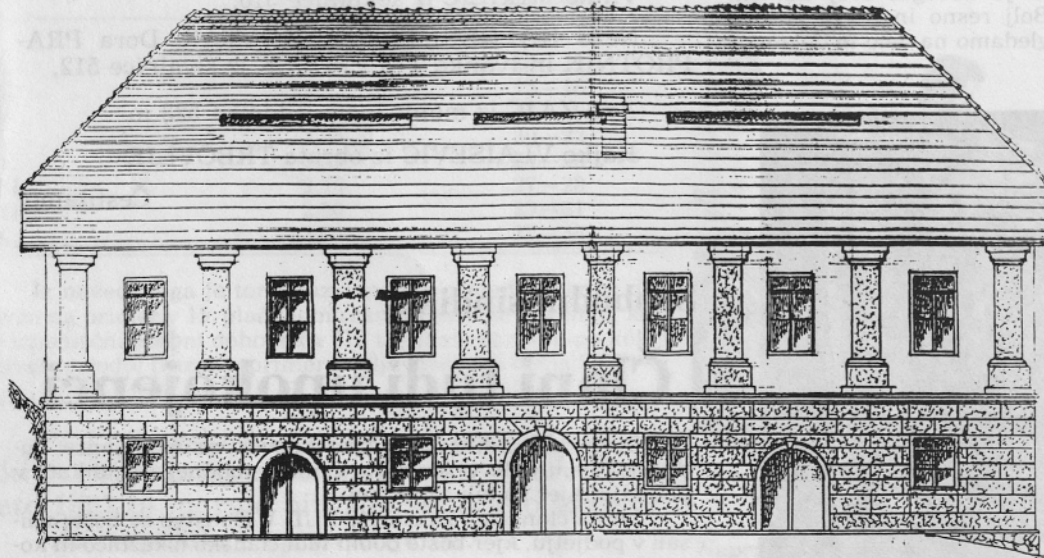
Ivan Jazbec, čevljar v Sebenjah.

Že 14. 2. 1920 je iz načelstva izstopil zadruga član Ivan Erlah, čevljar v Bistrici. Na njegovo mesto je vstopil Franc Močnik, čevljar iz Žigjanje vasi. Naslednja menjava načelstva sodi v leto 1923, ko Petra Gregorca zamenja novoizvoljeni član načelstva Štefan Srečnik, čevljar v Tržiču.

Po sklepu občnega zbora z dne 17. 5. 1925 so iz zadruga nadzorstva izbrisali naslednje člane načelstva: Karla Golmajerja, Josipa Klofutarja, Ivana Poljanca, Ivana Jazbeca in Franca Močnika. Nanovo vpisani člani pa so bili: Andrej Kralj, Karel Dobrin, Leopold Koprivnik, Ivan Hafner, Maks Stegnar, Ivan Jazbec in Peter Kristan, vsi čevljarski mojstri v Tržiču.

Kakor je videti, se je članstvo načelstva lahko spreminjalo, vendar vedno velja, da je moralo biti potrjeno v zapisniku o občnem zboru, ki je izvolil novo načelstvo. Člane načelstva so morali prijaviti, ker so jih vpisovali v zadruga register.

Načelstvo je podpisovalo v imenu zadruga. Pod polno ime zadruga sta se podpisovala po dva člana načelstva. Sestajalo se je na sejah, ki jih je skliceval načelnik ali njegov namestnik. Sej so se morali poleg načelnika ude-

Čevljarska zadruga v Tržiču

ležiti vsaj še trije člani načelstva. Po potrebi so razglasili svoje sklepe na oglasni deski v uradu zadruga.

Med naloge načelstva je sodilo imenovanje in določanje plače zadrughnih uradnikov.

Dolžnosti načelnika so bile sledeče:

- vodenje načelstva,
- izvajanje sklepov načelstva,
- podpisovanje pisem, ki niso bila obvezujoča za zadrugo,
- vsaj tromesečna kontrola stanja v blagajni in ukrepanje v primeru nepravilnosti.

Nadzorstvo je sestavljalo šest članov, voljenih za eno leto. Občni zbor je moral biti sklican enkrat letno in to najkasneje do 30. junija. Na občnih zborih so sklepali o spremembah zadrughnih pravil, potrjevanju letnih proračunov, izvolitvi in odstavitvi načelnosti in nadzorstva, sprejemanju navodil o snovanju posebnih rezerv, razdružbi in likvidaciji zadruga in sklepanju o pritožbah. Na občnem zboru je smel glasovati vsak zadrughnik, tako da je za vsak vplačani delež dobil en glas. Največje možno število glasov posameznega zadrughnika je bilo pet. Zadrughnik, ki se ni mogel udeležiti občnega zbora, je s pismenim pooblastilom pooblastiti drugega člana zadruga, da ga je zastopal. Zadrughnik je kot zastopnik s pooblastilom lahko zastopal največ enega zadrughnega člana. Sklepanje občnega zbora je bilo veljavno, če je o predlogih sklepala vsaj desetina članstva zadruga. V primeru nesklepčnosti prva pravila določajo rok za po-

novni sklic občnega zbora po poteku treh tednov. Po 15. 2. 1920 pa je bil sprejet nov termin za ponovni sklic, določen za uro po prvem neuspelem sklicu.

Čevljarska gospodarska zadruga v Trziču, r. z. z. o. z., je pričela delovati 15. 6. 1919 in je pristopila k »Zadrughni zvezi« v Ljubljani, ki je opravljala revizijo in denarne poravnave. Po sklepu z dne 15. 2. 1920 je v okviru zadruga začela delovati še usnjarska in strojarska delavnica, ki je prodajala izdelano usnje članom zadruga. V usnjarski in strojarski delavnici je bilo zaposlenih deset delavcev. Sprva so imeli svojo delavnico v »Kajži«, kasneje »Pri Ferbarju«. Izdelovali so ovčje in kozje usnje, medtem ko je podplatno usnje zadruga nabavljala drugod. Zadruga je združevala petindvajset čevljarskih mojstrov in je uspešno delovala do leta 1924, ko so cene izdelkov zaradi okrepitve dinarja padle. Temu se je pridružila še zdraha okrog prodaje ovčjih kož s strani uprave, tako da je zadrughno članstvo postavilo zahtevo po likvidaciji.

Po sklepu občnega zbora z dne 28. 6. 1925 se je zadruga razdružila in prešla v likvidacijo. Likvidatorji so bili: Franc Poljanec, Ivan Poljanec, Ivan Jazbec, čevljarski mojstri iz Sebenj, Franc Močnik, čevljarski mojster iz Žiganje vasi in člani načelstva Andrej Kralj, Karel Dobrin, Ivan Hafner in Leopold Koprivnik. Po dveh letih je bila likvidacija zaključena in 1. 8. 1927 je bila Čevljarska gospodarska zadruga v Trziču, r. z. z. o. z., izbrisana iz zadrughnega registra.

Pogovori in reki

Če jazbec pred luknjo na soncu je zdaj, gre za štiri tedne rad nazaj.

Če je februarja pretoplo, bomo v aprilu za pečjo.

Kakor na Petrovo vreme kane (21.) tako ves mesec ostane.

Kar svečana ozeleni, se rado posuši.

Zahvale

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

LOVRA ČADEŽA

se iskreno zahvaljujemo podjetju Peko za denarno pomoč

žena Marija, hči Marta in sin Darko

Ob boleči izgubi mojega dragega moža in očeta

STANKA SEDEJA

se iskreno zahvaljujemo delovnemu kolektivu tovarne Peko za darovan venec in izrečeno sožalje.

Žaljujoča žena Ivanka in sin Viktor z družino

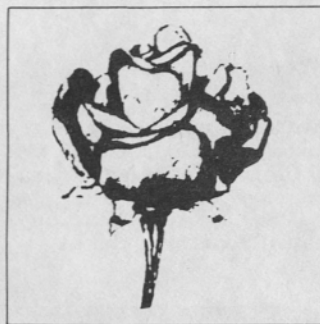
Ob izgubi dragega moža

ANTONA MLAKARJA

se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sodelavkam RPS za darovano cvetje, denarno pomoč in izrečena sožalja.

Enaka hvala velja tudi podjetju Peko za pismeno sožalje.

žena Marija
s hčerkama Matejo
in Nino

Ob odhodu v pokoj se sodelavkam oddelka 512/4 in režiji šivalnice in prirezovalnice 512 iskreno zahvaljujem za prelepo darilo, ki mi bo zelo drag spomin.

Celotnemu kolektivu pa želim še veliko delovnih uspehov.

Neži Hafner

Sodelavkam in sodelavcem iz oddelka kontrole kakovosti se lepo zahvaljujem za lepo darilo ob odhodu v pokoj.

Želim jim uspešno delo in dobro medsebojno sodelovanje.

Anton Praprotnik

Ob smrti mojega očeta

ALBINA NOVŠAKA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem oddelka 569 in 103 ter obračunovalkam za podarjeno cvetje, denarno pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat najlepša hvala.

Hčerka Iris Lupša

Ob smrti mame

KATARINE KOS

se iskreno zahvaljujem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala tudi za denarno pomoč oddelku 512.

Katarina Gros

Ob izgubi ljubljene hčerkice

MANCE BEKŠ

se iskreno zahvaljujem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem podjetja Peko, sosedom v Pristavi in sostanovalcem v Bistrici za nesebično pomoč v času njene težke bolezni, za vzpodbudne besede, na koncu pa za darovano cvetje in izrečena sožalja.

Posebna zahvala velja dr. Jožici Anžič in dr. Majdi Dolničar za strokovno pomoč, sestram in ostalemu osebju pa za skrb in nego na hematološkem oddelku Pediatrične bolnice v Ljubljani.

Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, pevcem za ganljivo zapete pesmi in vsem, ki ste našo Manco pospremili na zadnji poti v njen prerani grobek in ga obsuli s cvetjem.

Žaljujoča Nataša in Marko Bekš

Vsem, ki so prispevali za darilo ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem in želim dobro sodelovanje ter veliko uspehov pri delu.

Jurij Ovsenek

Ob odhodu v pokoj se zahvaljujem vsem, ki so mi to omogočili. Posebej se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz skladišča gotovih izdelkov za prelepo darilo, ki mi bo drag spomin na leta, ki smo jih preživeli skupaj.

Vsem želim veliko zdravja in delovnih uspehov.

Ivanka Oman

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem kolektivu PEKO 1. Ljubljana in Vrhnika za darila, ki mi bodo lep spomin.

Elizabeta Žalik

Tovarni obutve Peko Trzič se ob odhodu v pokoj iskreno zahvaljujem in vsem skupaj želim še veliko delovnih uspehov.

Magda Štilec

Bivšim sodelavkam in sodelavcem iz oddelka plastika 541 se prisrčno zahvaljujem za darilo.

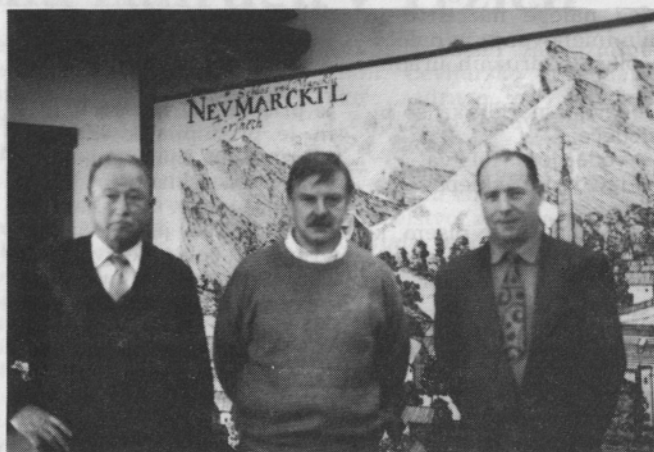
Prav gotovo me bodo na vse sodelavke in sodelavce vezali, včasih manj lepi, včasih pa tudi lepi spomini. Vsem, ki ostajate aktivni, želim veliko delovnih uspehov.

Anton Ribnikar

Novi upokojenci

S sprejemom novega zakona o pokojninsko invalidskem zavarovanju marsikdo ne bi imel več pogojev za upokožitev. Zakon sicer še ni sprejet, toda kljub temu so tisti, ki so imeli pogoje za upokožitev, po zdaj še veljavnem zakonu pohiteli.

Na januarskem srečanju je bilo zato kar precej naših, zdaj že bivših sodelavcev.

Takole prijetno je bilo v šivalnici 512, ko se je poslovila Nežka Hafner

in prirezovalnici, kjer je bil zadnji dan za Marijo Sober

Referendum in volitve

Delavski svet je na zasedanju 4. 2. 1992 odločil, da bomo o predlogu sprememb statuta, na katerega v času javne razprave ni bilo pripomb, odločili na referendumu dne 5. 3. 1992.

Istočasno z referendumom bomo volili tudi nov delavski svet in disciplinsko komisijo.

V delavski svet bomo izvolili 23 članov:

TEP Obutev 11 (šivalnice v Trziču 3, montaže 3, v obratu Trbovlje 2, v obratu Ormož 2 ter Benedikt 1);

TEP »PGP« 3 člane (PUR dva in GUM enega);

TEP »OVE« 2 člana, strokovne službe 4, delavci TEP MREŽA pa bodo izvolili 3 člane (1 z območja Trziča in 2 iz prodajaln).

V disciplinsko komisijo bomo vsi delavci podjetja na podlagi enotne kandidatne liste izvolili 15 članov.

Predloge kandidatov bosta pripravili sindikalni organizaciji, kandidate pa bomo potrdili na kandidacijskih konferencah.

čevljar

Glasilo tovarne obutve »PEKO« Trzič p. o. — Ureja uredniški odbor: Ivanka Horžen, Lojze Hostnik, Matevž Jenkole, Edo Košnjek, Brane Plajbes, Marko Ručigaj, Marija Slapar — Naslov uredništva: PEKO Trzič, telefon 50-260 int. 230: — Tisk: Tiskarna PEKO — Izhaja enkrat mesečno v nakladi 4200 izvodov v slovenskem in 2100 izvodov v srbohrvaškem jeziku — Glasilo dobijo člani podjetja, upokojenci in štipendisti brezplačno.

Po mnenju Republiškega sekretariata za informiranje z dne 1. marca 1991, št. 23—91 je glasilo oproščeno plačila temeljnega prometnega davka od prometa proizvodov.